

Tin Matić i partneri d.o.o.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO | LAW FIRM

ODVJETNICI | ATTORNEYS-AT-LAW

dr.sc. Tin Matić, LL.D

Marija Krizmanić

specijalisti trgovačkog i međunarodnog trgovačkog prava

Business Law Specialists

Vlaška 95, 10 000 Zagreb HRVATSKA CROATIA
tin.matic@zg.t-com.hr | matic.law@zg.t-com.hr
tel. + 385 (0)1 617 0791 | fax. + 385 (0)1 617 0792
IBAN HR80 3500 0091 1014 0636 3
kod Addiko bank d.d. u Zagrebu
OIB/PIN 08908355669
EU tax no. HR08908355669

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Dršćevka 1

52 000 PAZIN

U Zagrebu 13. studenog 2020.

Poslovni broj: P-4/2020

Tužitelj/protutuženik: **BUTAN PLIN. d.o.o.** Novigrad, Ulica rijeke Dragonje 23, OIB: 80051835685, zastupano po odvjetnicima iz Kovačević, Prpić, Simeunović odvjetničko društvo j.t.d. u Zagrebu

Tuženik/protutužitelj: **Stečajna masa iza EUROTHERM d.o.o. u stečaju** sa sjedištem u Novigradu, Sv. Vidal 34, OIB: 88803737741, zastupano po stečajnom upravitelju Štefanu Roli, a on zastupan po odvjetnicima iz odvjetničkog društva *Tin Matić i partneri d. o. o.* u Zagrebu, Vlaška 95

radi: utvrđenja i izdavanja isprave podobne za upis u zemljišne knjige

VPS: 2.981.156,25 kn

PODNEŠAK TUŽENIKA/PROTUTUŽITELJA

1x e-komunikacija

1.

Dana 19. listopada 2020. tuženik/protutužitelj je od strane naslovnog suda zaprimio dopis Poslovni broj: P-4/2020 od 16. listopada 2020. kojim mu je dostavljen podnesak tužitelja od 15. listopada 2020.

Uvodno, tuženik/protutužitelj ostaje kod odgovora na tužbu, protutužbe kao i svih navoda tijekom dosadašnjeg postupka, a posebice kod podneska od 31. kolovoza 2020.

kojim je u većinskom dijelu na odgovarajući način dato očitovanje na pozamašne sporne navoda tužitelja iz podneska od 15. listopada 2020.

Nadalje, ovim podneskom tuženik/protutužitelj očituje se na navode tužitelja iz podneska od 15. listopada 2020., a na koje je potrebno dati dodatno očitovanje, odnosno obrazloženje zakonskih odredbi kao i činjeničnih okolnosti.

2.

2.1. *Postojanje pravnog interesa na strani tuženika/protutužitelja*

Suprotno navodima tužitelja, a kako je to već navedeno tijekom postupka, tuženik/protutužitelj ima pravni interes za podnošenjem protutužbe, odnosno tuženik/protutužitelj učinio je vjerojatnim postojanje pravnog interesa za podnošenjem deklaratorne protutužbe, a što predstavlja procesnu pretpostavku za dopuštenost protutužbe.

Naime, sukladno odredbama članka 133. Stečajnog zakona (Narodne novine broj: NN 71/15, 104/17, u daljnjem tekstu: SZ)

*(1) Nakon zaključenja stečajnoga postupka prema odredbi članka 132. stavka 2. ovoga Zakona stečajni upravitelj može u ime i za račun stečajne mase unovčiti imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima **namiriti nastale troškove stečajnoga postupka**, a neiskorišteni iznos uplatiti u Fond za namirenje troškova stečajnoga postupka.*

(5) Ako se ispune pretpostavke za nastavljanje postupka radi naknadne diobe iz članka 289. stavka 1. ovoga Zakona, sud će rješenjem o nastavljanju postupka pozvati stečajne vjerovnike da u roku od 30 dana stečajnom upravitelju prijave svoje tražbine i zakazati ročište na kojem će se ispitati prijavljene tražbine (ispitno ročište).

S obzirom na navedeno, na strani tuženika/protutužitelja, odnosno njegovog zakonskog zastupnika ne postoji zakonom propisani rok u kojem je stečajni upravitelj dužan unovčiti imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima namiriti nastale troškove stečajnog postupka slijedom čega na strani istog postoji vremenski neograničeno pravo u kojem isti može poduzimati pravne radnje radi zaštite kako vjerovnika stečajne mase tako i stečajnih vjerovnika pa je stoga postojanje pravnog interesa za podnošenjem protutužbe na strani tuženika/protutužitelja neupitno i neosnovano.

Nadalje, protivno navodima tužitelja, ispunjene su zakonske pretpostavke određene člankom 289. SZ-a prema kojima je stečajni upravitelj ovlašten na prijedlog kojeg od stečajnog dužnika ili po službenoj dužnosti odrediti nastavljanje postupka radi naknadne diobe budući da je pronađena imovina koja ulazi u stečajnu masu i to pravo građenja i

njegove pripadnosti, a koje kao takve predstavljaju predmet spora u konkretnom postupku.

Slijedom navedenog, a uzimajući u obzir odredbe članka 289. kao i odredbe članka 437. SZ-a, a suprotno navodima tužitelja, tuženik ima opravdani interes za podnošenjem protutužbe te je u potpunosti učinio vjerojatnim da bi usvajanjem jednog od protutužbenih zahtjeva za njega bila ostvarena određena pravna korist budući da i dalje postoji opcija ispunjenja uvjeta za nastavak postupka radi naknadne diobe kojim ne bi bili namireni samo vjerovnici stečajne mase, već i stečajni vjerovnici. Odnosno, stečajni upravitelj kao zakonski zastupnik pravnog prednika tuženika tijekom stečajnog postupka pronašao je imovinu koja ulazi u stečajnu masu, no istu nije moguće unovčiti budući da je na navedenim nekretninama upisana zabilježba spora koja onemogućava raspolaganje i prodaju nekretnina radi eventualnog nastavka postupka putem naknadne diobe iz članka 289. stavka 1. SZ-a.

Podredno, kada i ne bi bili ispunjeni uvjeti za nastavak postupka radi naknadne diobe, stečajni upravitelj uz ostvarenu imovinsku korist bio bi u mogućnosti namiri troškove stečajnog postupka, odnosno troškove vjerovnika stečajne mase, a u koje troškove ulaze i troškovi konkretnog parničnog postupka.

2.2. Postojanje aktivne legitimacije na strani tuženika/protutužitelja

Suprotno navodima tužitelja, na strani tuženika/protutužitelja postoji aktivna legitimacija za podnošenjem protutužbe i to iz razloga što su ispunjene zakonske pretpostavke određene člankom 437. SZ-a prema kojima je određeno da se na stečajnu masu na odgovarajući način primjenjuju odredbe SZ-a o stečajnom dužniku i njegovim tijelima.

Naime, budući da na strani stečajnog upravitelja nisu ispunjene pretpostavke za podnošenjem prijedloga zbog nastavka postupka radi naknadne diobe budući da pronađenu imovinu predstavlja pravo građenja i njegove pripadnosti, a koji predstavljaju predmet ovog spora te su kao takvi zabilježeni u zemljišnoj knjizi, stečajni upravitelj je u ime stečajne mase aktivno legitimiran postavljati tužbene zahtjeve radi zaštite prava i interesa ne samo vjerovnika stečajne mase, već i stečajnih vjerovnika. Nadalje, činjenica da od strane stečajnog suda nije nastavljen postupak ne znači niti ukazuje na neoborivu presumpciju da isti ne bude nastavljen kada se za to ispune zakonske pretpostavke, odnosno kada se u predmetnom postupku tužba i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovani odbiju.

Nadalje, tužitelj nije u krivu kada navodi kako je nesporno da se u konkretnom slučaju nad tuženikom/protutužiteljem ne vodi stečajni postupak nad likvidacijskom imovinom, no tužitelj je u krivu kada navodi da se odredbe članak 437. SZ-a ne mogu primijeniti u

konkretnom slučaju budući da se predmetne odredbe na odgovarajući način primjenjuju na stečajnu masu iza stečajnog dužnika.

Slijedom navedenog, a suprotno navodima tužitelja, na strani tuženika/protutužitelja, a radi ostvarivanja određene pravne koristi, postoji ne samo pravni interes već i svojstvo aktivne legitimacije za podnošenjem predmetne protutužbe te se predlaže naslovnom sudu da ne uzme u obzir paušalne navode tužitelja koji na više od pet stranica podneska nastoji na bilo koji pravno (ne)mogući način umanjiti dopustivost kao i osnovanost predmetne protutužbe.

3. *Navodi tužitelja vezani uz nesavjesno korištenje procesnih ovlaštenja kao i uz obijesno parničenje*

Protivno navodima tužitelja, tuženik/protutužitelj ne postupa suprotno načelu savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja već u granicama zakona poduzima zakonom određene pravne radnje radi ostvarivanja pravne koristi, odnosno zaštite prava i interesa vjerovnika stečajne mase kao i stečajnih vjerovnika pravnog prednika tuženika.

Naime, niti jednim pozitivnim propisom RH nije zabranjeno podnošenje protutužbe od strane tuženika niti je isto vremenski ograničeno, osim da ista mora biti podnesena do zaključenja prethodnog postupka, a sukladno odredbama članka 189. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, isto tako niti jednim pozitivnim propisom strankama u postupku nije zabranjeno predlaganje dokaza, štoviše od istih se, a sukladno raspravnom načelu očekuje iznošenje svih činjenice na kojima temelje svoje zahtjeva kao i predlaganje dokaze radi utvrđivanja tih činjenica slijedom čega su svi navodi tužitelja vezani uz predložena vještačenja neosnovani i kao takvi paušalni.

Slijedom navedenog, na strani tuženikovog/protutužiteljevog postupanja ne postoje okolnosti koje bi upućivale na nesavjesno korištenje procesnih ovlaštenja kao niti da na činjenicu da protutužba predstavlja obijesno parničenje, a uzimajući u obzir da je protutužba podnesena u zakonom propisanom roku, a dokazi predloženi prije zaključenja prethodnog postupka.

4. *Navodi tužitelja vezani uz određivanje VPS-a*

Prvenstveno, tužitelj se protivi naznačenoj vrijednosti predmeta spora od strane tuženika/protutužitelja iako je tuženik/protutužitelj kao ovlaštena stranka konkretnog postupka naznačio VPS u skladu s odredbama članka 37. stavka 1. ZPP-a, budući da se radi o više protutužbenih zahtjeva koji se zasnivaju na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, odnosno na postojanju prava građenja i njegovih pripadnosti u korist tuženika/protutužitelje shodno čemu se VPS određuje prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva.

Nadalje, suprotno navodima tuženika, postavljeni protutužbeni zahtjevi ne predstavljaju eventualno kumulirane protutužbene zahtjeve slijedom čega primjeni odredbi članka 188. stavka 2. ZPP-a u konkretnom postupku nema mjesta, a posebice uzimajući u obzir da je i sam tužitelj samostalno odredio jedan VPS iako je evidentno da se svaki od tužbenih zahtjeva zasniva na različitoj pravnoj kao i činjeničnoj osnovi ne bi li na bilo koji način ostvarili pravo koje mu ne pripada niti mu je ikada pripadalo.

Nadalje, ukoliko tužitelj smatra da je tuženik/protutužitelj vrijednost predmeta spora suviše visoko naznačio tada je dužan u skladu s odredbama ZPP uložiti prigovor kako bi naslovni sud brzo i na prikladan način provjerio točnost naznačene vrijednosti spora te po potrebi rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba odredio vrijednost predmeta spora.

Slijedom navedenog, a uzimajući u obzir da tuženik/protutužitelj u protutužbi zahtijeva isplatu novčanog iznosa, kao VPS koji se odnosi na novčanu svotu ima se uzeti novčana svota kao vrijednost predmeta spora, a posebice uzimajući u obzir da se svaki od protutužbenih zahtjeva, pa i onaj postavljeni supsidijarno zasniva na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, za razliku od pozamašno postavljenih eventualno kumuliranih tužbenih zahtjeva od strane tužitelja.

5. *Neosnovanost tužbenog zahtjeva – upućivanje naslovnog suda na podnesak tuženika/protutužitelja od 31. kolovoza 2020.*

Budući da se navodi tužitelja u točki 7. do zaključno točke 17. Podneska prvenstveno odnose na navodnu osnovanost postavljenih tužbenih zahtjeva, a na koje se tuženik argumentirano i opsežno očitovao podneskom od 31. kolovoza 2020., tuženik upućuje naslovni sud na podnesak tuženika/protutužitelja od 31. kolovoza 2020. kojim se osporavaju svi navodi tužitelja vezani uz:

- pravo građenja kao predmet Ugovora o prijenosu nekretnina od 29. ožujka 2006.
- postojanje navodnog kvalificiranog posjeda tužitelja na pravu građenja i njegovim pripadnostima
- postojanje navodnog poštenog posjeda prava građenja i njegovih pripadnosti
- postavljeni prigovor prijeboja
- postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku s obzirom na navodno pošteno posjedovanje prva građenja i njegovih pripadnosti
- isplatu iznosa od 1.984.924,20 kuna kao i uz prigovor zastare

- „naplatno“ stjecanju prava građenja kao i njegovih pripadnosti

6.

Zaključno, predlaže se naslovnom sudu da tužbu i tužbene zahtjeve tužitelja odbije kao neosnovane, da usvoji protutužbu tuženika/protutužitelja i obveže tužitelja da tuženiku/protutužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka.

Stečajna masa iza EUROTHERM d.o.o. u stečaju
po punomoćniku

Troškovnik:

- sastav podneska 2.982 bodova	29.820,00 kuna
- PDV 25%	7.455,00 kuna

Ukupno:	37.275,00 kuna
----------------	-----------------------